

OBUTY (6) *part praet pass pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w obuć).

sg m N obuty (6). ◇ [pl N m pers obuci.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w.

Mający na nogach obuwie lub nagolenniki; *caligatus Mącz, Calep; ocreatus Calep, Cn; soccatus Calep; calceatus Cn* [w tym: w co (5)] (6) : Calceatus, Vbrany w bóty/ álbo/ Obuty. *Mącz* 31b, 31d; *Sculponeae* – Kapcie pilńiane. Wpilńn obuti. *Calep* 958a, 151b, 722b, 986b; [y podniefie [Pan] rękę fwoię nád rzekę w mocy duchá fwego: y poráži go w liedmi źrzodłách/ ták żeby przefłli przezeń obući [ita ut transeat per eum calceati]. *Leop Is* 11/15 (Linde s.v. obuć)].

W charakterystycznych połączeniach: *obuty w kaptie, w nogawice (2), w pilśń, w skorznie (2).*

Cf **NIEOBUTY, OBUĆ**